

Pletter, som findes, hvor der ingen skal være, saa vil der nok gaae en Tid hen, og saa vil det komme til at see, at de øvrige Pletter ere aabne, fordi de skulle være det. Nei, det er ikke til Skade, at man maaler sig med den rette Maalestok, at man betragter sig hverken mindre eller større, end man er; og det har været ganske hjært for mig at høre, at Siegfried van Lindenbergs saa mægtige Ord nok eengang har fundet Gjenklang i denne Sal. Jeg vil ønske, at det ærede Medlem vil huffe paa det ved enhver Leilighed og udtale det som mine Ord; jeg skal høre dem med Glæde, og jeg er fuldkommen overbevist om, at det er Ord, vi bør lægge os paa Hjerte, og som vi maatte ønske Mange af os hyppigt havde for Die. Vi skulle ikke gjøre det ugjort, som er, men vi skulle heller ikke fremme lignende Formaal. Vi staae her paa et Overgangstadium, ved et Vendepunkt. Lad os huffe paa, hvad der i denne Tid af lignende Art foreligger til offentlig Behandling, saa ville vi vide, hvorledes vi skulle handle, og hvor vaersomme vi bør være. De fleste ville have seet, at man i denne Tid har bragt „Marmor Kirkens“ Ruiner til Omtale som et Materiale, der skulde brydes som af Klippen, for at bruges til andre Bygninger. Det er en kostbar Klippe, vi her faae at bryde Marmor af. Den har kostet Millioner at stille hen, vi have prøvet vor Afmagt paa den, men dersom vi blive ved at følge Regler af denne Art, saa giv vi os atter og atter i Kæst med lignende Foretagender og komme paany til først ad en saa kostbar Vej at føle vor Afmagt. Jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at Voteringen i mod dette Landsskabsgartneri vil blive en heldig og heldbringende Lærdom; der er i Virkeligheden Intet der bagved, thi, hvad enten Danmark har en Landsskabsgartner og et Landsskabsgartneri mere eller mindre, bliver Danmark i Virkeligheden hverken bedre eller slettere og kommer hverken til at spille nogen større eller mindre Rolle i Europa. Der er et stort Skridt fra dette Landsskabsgartneri, 5 Mil fra Hovedstaden og ude i en fjern Egn, til Bibliotheket, som vi see her bagved Vinduerne. Der

er en saa stor Afstand, at det var til min største Forundring, at jeg hørte, det ærede Medlem troede at behøve at gjøre Sammenligning imellem dem, for ret at vise, hvor barbarisk og vandalsk jeg var, som turde vove at foreslaae, at vi ikke skulde have denne Kunst have ved Fredensborg. Jeg vil imidlertid trøste mig med, at det vil gaae mig som Vandalerne, som jo siden erkjendtes at være gode Christne (Latter), Ja! det er den Opreisning, man i Historiens Løb er kommen til at give Vandalerne, at de være gode Christne blandt de bedste, og at deres Vandalsisme tildeels bestod deri, at de ikke vilde taale Hedningerne.

Clausen: Der er ganske rigtigt, som den ærede Taler bemærkede, en saadan omtrent diametral Modsetning mellem hans og mine Anskuelser om mangfoldige Forhold, at det vilde være et forgjæves Arbejde, om jeg forsøgte at imødegaae ham. Jeg kunde imidlertid, netop af den Grund, være saa meget mere angstelig for ikke at lade ham vedersfares Ret; men jeg maa tilstaae, at jeg med al Samvittighedsfuldhed i denne Henseende ikke kan i et saadant Foredrag som det, vi nu have hørt, finde Andet at beundre, end en ualmindelig Færdighed i at sammenblande Ting af den meest ueensartede Bessaffenhed, i at vende op og ned paa Tingene, saa at man virkelig ikke veed, hvor et Svar skulde rettes hen. Jeg mindes herved om den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand tidligere, for at godtgjøre det Unyttige og U hensigtsmæssige af Frugttræplanteskolen, hentede sit Bevis derfra, at Kaal og Asparges trives her i Handelsgartneriet bedre, end det vilde skee, dersom Staten havde Plantager af denne Art; og — det var hans Ord — „hvad der gjælder om Kaal og Asparges, det Samme gjælder ogsaa om Frugttræer“. Men, den ærede Taler har saa rigelig Leilighed, og han benytter den saa rigeligt til at lægge sin Indsigt for Dagen; jeg fortrøster mig til, det ærede Thing vil vide tilstrækkeligt her at skjelne imellem, hvad der er Sagen vedkommende og hvad der ligger udenfor den. Hermed skal jeg lade det berøe.